

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 559/2022-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s. r. o., Radvanská 21, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Lukáš Opett, PhD., proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cpr 2/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cpr 2/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu predložiť spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 1 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 21. apríla 2016 domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou. Okresný súd rozsudkom č. k. 45 Cpr 2/2016-626 zo 17. januára 2019 žalobu zamietol. Po podaní odvolania Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9 CoPr 5/2020-735 z 29. apríla 2021 potvrdil rozsudok okresného súdu.

3. Dňa 16. augusta 2021 podal sťažovateľ na okresnom súde dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu. Okresný súd zaslal 26. októbra 2021 žalovanému dovolanie sťažovateľa a pripis podľa § 436 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Dňa 11. januára 2022 adresoval sťažovateľ okresnému súdu „*Žiadosť o efektívny, hospodárny a sústredený postup a o bezodkladné odovzdanie súdneho spisu Najvyššiemu súdu SR*“.

4. Okresný súd predložil 19. januára 2022 súdny spis pod sp. zn. 45 Cpr 2/2016 dovolaciemu súdu a bol zaevidovaný pod sp. zn. 7 Cdo 14/2022, pričom však 3. marca 2022 dovolací súd vrátil súdny spis okresnému súdu ako predčasne predložený z dôvodu, že okresný súd nesprávne doručil dovolanie žalovanému, a nie jeho právnenému zástupcovi.

5. Dňa 1. apríla 2022 okresný súd vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k dovolaniu a žalovaný následne 14. apríla 2022 doručil okresnému súdu „*Vyjadrenie k dovolaniu žalobcu proti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. 04. 2021, č. k. 9 CoPr/5/2020-735*“.

6. Sťažovateľ uvádza, že z dôvodu eliminácie ďalšieho potenciálneho zbytočného predlžovania dovolacieho konania 10. augusta 2022 adresoval okresnému súdu „*Vyjadrenie k avizovanému postupu súdu*“, pričom bolo do elektronickej schránky jeho právneho zástupcu doručené vyjadrenie žalovaného zo 14. apríla 2022.

7. V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že právna vec sťažovateľa bola spolu s príslušným spisovým materiálom 11. augusta 2022 opätovne predložená dovolaciemu súdu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že od 16. augusta 2021, keď podal dovolanie, až do podania ústavnej sťažnosti sa jeho dovolanie (po roku od jeho podania) nachádza na okresnom súde.

9. Sťažovateľ argumentuje, že v napadnutom konaní vystupuje aktívne a poskytuje okresnému súdu súčinnosť, má však len obmedzené možnosti, ako môže vplývať na vykonanie viac-menej administratívnych úkonov okresného súdu pri predložení dovolania dovolaciemu súdu a jeho návrhom a urgenciám nemusí byť vždy vyhovené. Ústavná sťažnosť je preto podľa neho jediným účinným prostriedkom ochrany jeho práv garantovaných nielen ústavou, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

10. Podľa názoru sťažovateľa dochádza v napadnutom dovolacom konaní k prietahom spočívajúcim v nečinnosti, ako i v neefektívnom postupe okresného súdu, pričom dĺžka vykonávania administratívnych úkonov je vzhľadom na zmysel a právnu istotu sťažovateľa

neprimeraná (12 mesiacov) a porušujúca jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Sťažovateľ namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cpr 2/2016 došlo po podaní dovolania k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

13. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom označeného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

14. V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že ústavná sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

15. Vychádzajúc ústavnej sťažnosti, ako i vlastných zistení uvedených v I. časti tohto uznesenia, ústavný súd konštatuje, že v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci ide o dovolacie konanie, ktoré do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom trvá rok a tri mesiace, pričom v jeho doterajšom priebehu okresný súd postupoval v zásade plynulo okrem nesústreďenosti spočívajúcej v tom, že doručil dovolanie na vyjadrenie priamo žalovanému, nie jeho právnomu zástupcovi, čo bolo dôvodom na vrátenie veci dovolaciemu súdom. Po náprave tohto pochybenia predložil okresný súd opätovne vec dovolaciemu súdu 11. augusta 2022, teda ešte pred doručením ústavnej sťažnosti ústavnému súdu.

16. Ústavný súd konštatuje, že zo strany okresného súdu nemôže v čase doručenia ústavnej sťažnosti dochádzať k porušovaniu označeného základného práva sťažovateľa podľa ústavy a práva podľa dohovoru, keďže spisový materiál bol po vykonaní procesných úkonov súvisiacich s dovolaním opätovne predložený ešte pred podaním ústavnej sťažnosti dovolaciemu súdu.

17. Ústavná sťažnosť sťažovateľa v posudzovanom prípade nesmeruje proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu okresného súdu do jeho označených práv, preto ju ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu